

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 80 cr pentru fie-care publicare.

Din cauza sf. sărbători a sfinților apostoli „Petrus și Pavel” numărul proc-sim va apăre Marți în 3 Iuliu v.

Prenumeratiune nouă

la

„TELEGRAFUL ROMÂN”

care apare de **trei** ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1890, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se scrie bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1890, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 27 Iunie.

(I) Fie-care regiment 'și are istoria sa, care este egală cu cartea de onoare, în care sunt scrise prestațiunile în timp de pace și războiu.

La anumite timpuri se publică câte o faptă săvârșită de regiment și feciorii se entusiasmăză auzind, că în trecut cu câtă bravură au luptat antecesorii lor pentru tron și patrie. Și dacă istoria ar fi scrisă în limba poporului, feciorii o ar putea ceti și ei, — ba s'ar putea face din ea estrase mai scurte, cari s'ar folosi ca lectură în școlile populare.

Așa au germanii din Germania compendii din diferitele istorii ale regimentelor, le cetesc cu drag, admiră vitejia din trecut și învață a cunoaște din ele focul cel sacru al iubirii de patrie.

Și ce fericit poate fi un atare popor, care se poate provoca la faptele săvârșite pe câmpul de onoare de fișei, care poate ține de mărturie zile de glorie și chiar de zile de grea mărare.

Nouă românilor nu ni e creă dat să gustăm mult nici din această fericire, și ca în toate, așa și pe terenul acesta trebuie să ne mulțămim cu sfâr-

miturile ce cad de pe masa cea bogată a celor mai puternici.

Vom să ne explicăm.

Regimentul 46, care poartă numele actualului ministru pentru apărarea țării unguresci, a edat istoria acestui regiment. Mai înainte regimentul a purtat numele de regiment I de graniță român, înființat încă de Maria Teresia la anul 1762.

Acest regiment s'a desființat la anul 1851 și de atunci până azi poartă numărul 46.

Dacă nici un regiment nu se poate asemăna cu bravuri săvârșite pe câmpul de războiu ca și acest regiment. Bătăile dela Austerlitz, Lipsca, Sibiu, Magenta și Königgrätz sunt martore ale vitejiei acelor bravi feciori, cari au pus pepturile lor în fața glonțelor dușmane.

Pe citadela dela Serajevo în anul 1878 stindardul cel dintâi, ce a fălăit pe zidurile acelei cetăți a fost stindardul acestui regiment și românii, căci ei formăză majoritatea feciorilor din regiment, nu sciau alta decât „Înainte cu Dzeu.”

Dar cine să și mai aducă a minte de ei în istoria regimentului. Regimentul e regiment unguresc, istoria înregistrează fapte săvârșite de unguri, deși în regimentele unguresci cu deosebire în cele din Ardeal și Banat mulțimea combatanților o dau românii.

Așa au luptat românii alături cu magarii pe Câmpul-pânei, dar istoria ungurescă vorbește numai de unguri și istoriile, care ar spune niște adăver sunt oprite în școlile populare ori în cele gimnaziale. Și cu această se face rău serviciu dreptății, rău serviciu chiar și istoriei.

Lumea știe, că la noi s'a introdus de mult obligămintul serviciului militar, lumea știe, că românii sunt în majoritate în Ardeal.

Lumea știe, că acești oameni vâjosi stau toți la măsură, lumea știe, că cei mai buni soldați sunt românii din Ardeal între celelalte naționalități.

Ordinele de zi date de comandanți ca archiducele Albrecht sunt o dovadă vie, că românii ori unde a fost și-a făcut datorința pentru tron și patrie.

Am dorit noi să știm acum, că ore în cele 189 bătăi, ce a luat parte acest regiment nu a fost nici un oficer, ori suboficer, ori chiar infanterist român, care să fi escelat și el prin vre-o bravură, și dacă da, cum de aceștia nu sunt puși cu numele lor de român, cum de nu se știe, că românii a făcut această faptă, pentru că numai atunci, când se vor prezenta lucruri de aceste în totă golăteea lor, vor

deveni următorii lor mândri de cele ce au făcut înaintașii lor.

Îi va lăsa pe feciorii români de tot rece ascultarea unei istorii, în care de ei nu se va face amintire, li se va urca chiar sângele în obraz de rușine, când vor vedea că nici unul din înaintașii lor nu a făcut nimica demn de înregistrat, ori dacă a făcut și nu s'a scris cum se cade și după adevăr, simțul de dreptate, care se desvâltă și în păturile cele mai de jos ale poporului se va revolta cu ei, 'i va face indiferenți, ba poate chiar și indiferenți în fața pericolului.

Și dacă s'ar lucra cumva după un plan anumit, ca să se stingă focul iubirii de patrie din feciorii noștri și pe calea aceasta, noi declarăm din capul locului, că se înșală amar cei ce așa cugetă. Înaintea românului jurămintul e sânt, și călcarea de jurămint la români totdeauna s'a considerat de cel mai greu păcat. Dar un felu de indignațiune la tot casul îi va cuprinde în fața acestor uneltiri. Azi numai este ca în trecut, când cărțile erau numai proprietatea celor avuți.

Azi și în coliba săracului se strecură câte o cârtică, și de va vrea Dzeu nu preste multă vreme va fi raritate casa, în care nu se va găsi.

Dacă nu află cu cale să se scrie în mod oficial adevărul, 'l vom scrie noi așa, după cum noi 'l știm. Mai sunt mulți în viață din cei ce au luat parte la războiele din urmă, s'au mai întors mulți din cei ce nu și-au lăsat oșele prin pădurile Bosniei, fi vor căuta, ne vom întreține cu ei, vom afla adevărul, il vom pune pe hârtie și 'l vom da de lectură acelor frați de ai noștri, cari au frumoasă chemare de a fi apărătorii patriei. Ei vor afla adevărul, vor șof să se entusiasmeze și pe calea aceasta vom face servicii poporului, vom face servicii dreptății plesnite în față, vom stărnii în oameni și pe calea aceasta iubirea de patrie și vom da de gol pre cei dela „Koložvár”, cari mai deunăzile ne prezentăză pe toți românii din Ardeal ca pe niste dușmani ai patriei. E cam tristă nu e vorbă denunțarea această, dar ea prinde la cei ușori de minte, și diaristica din Cluj are și ea chemarea ei, de a ațita pe români cu ungurii și viceversa, și chemarea ei această, se vede că o pricepe de minune.

Numai cât nu înțelegem, că de ce cei tari luptă cu armele lor slabe, sau dăru tot nu se simt destul de puternici cei cu puterea în mână, și acesta e cel mai trist testimoniu, ce și-l dau după o domnire de 24 ani.

Noi propoveduim pacea și la pace se răspunde cu ură și cu dispreț, și această e cea mai mare ne-

FOIȚA.

Aforisme, meditațiuni și cugetări filosofice

de ale împăratului roman Marc Aurel după traducerea germană a lui Dr. Albert Wittstock, în românește de Jeronim G. Barițiu.

(Urmare.)

Nici o faptă de ale tale să nu fie hazardată, nici una altcum, decât o permit regulile artei de a trăi.

Nu trebuie luată în considerare numai ideea, că viața noastră se consumă în fie care zi, și că cu fiecare zi ce trece, restul se micșorează tot mai mult, ci trebuie reflectat și la aceea, că chiar dacă și-ar putea lungi cineva viața până la cele mai adânci bătrânețe, totuși rămâne nesigur, dacă puterea noastră de a cugeta, își va conserva în totdeauna aceea-care este baza pentru știința lucrurilor divine și omenești. În faptă, când cineva începe a cădea în copilărie, își păstrează puțința de a respira, a mistui, a-și înmagina și a avea dorințe și alte asemenea; dar a se servi pe șine însuși, a-și împlini cu punctualitate toate datorințele sale, a analiza cu precizie impresiunile primite, a esamina când a sosit momentul de a părăsi această viață, scurt, toate acelea ce reclamă o

mente exercitată, s'au stins în noi. De aceea trebuie să ne grăbim, nu numai pentru-că ne apropiem tot mai mult de moarte, ci și pentru-că adesea puterea inteligentă și noțiunile încetă deja înainte de moarte.

Mărtea ca și nasterea este un secret al naturii, aci îmbinare, colo desbinare ale acelorași materii primordiale. Nimic, ce am avea a ne rușina; deorece nu este în opoziție cu ființa unei creaturi raționale, nici cu dispozițiunea constituțiunei sale.

Lasă să dispară închipuirile și va dispăre și plângerea, că ți s'a făcut rău. Cu suprimarea plângerii: mi s'a făcut rău, este suprimat însuși răul.

Ceea ce nu face pe om mai rău decât cum este el dela natură, aceea nu poate înrăutăți nici viața lui, nu i poate strica nici în afară, nici înăuntru.

Din motiv de utilitate natura este constrinsă a procedea așa, cum vedem, că o face.

Nu privi lucrurile așa, cum le privește cel ce te ofensăză, sau cum dorește el să fie privite de tine; ci privește-le mai vârtos așa, cum sunt ele în adevăr.

Multe bobite de tămăie sunt destinate pentru același altariu, unele cad mai curând în jaratic,

alte mai târziu, această însă nu face nici o deosebire.

În termin de decozile vei apăre aceluia ca un deșeu, cari acum te privesc ca pe o fărâșelbatică și ca pe o maimuță, dacă te vei întorcel la principiile tale și în serviciul rațiunei.

Nu lucra așa, ca și când ai avé să trăiesci mii de ani. Mărtea planéază deasupra capului teu. Până când trăiesci, până când poți fi om onest și leal.

Cât câștigă acela, care nu caută la ceea ce vorbește, face sau cugetă vecinul seu, ci caută numai la aceea, ca ceea ce face el să fie drept și leal; nu observă (dice Agathon*) moravurile rele din giurul teu, ci umblă pe linia dreptă, fără să greșesci calea.

Nu te lăsa să fii împins încôce și în colo. La fie-care lucru ce-l faci, cugetă la ceea ce este drept și la tot ceea ce cugeti, ține-te de ceea ce este clar și respicat.

(Va urma.)

*) Un poet din Atena.

fericire a Ardélului, acesta e păcatul ce se comite contra patriei de a învrăjbi cetățenii unii contra altora.

Ce să le facem noi însă fraților dela presa din Cluș, dacă ei nu vîd, că ei ațîță și ei sunt, cari slăbesc vađa monarchiei și a Ungariei în special, în lăuntru ca și în afară.

Revista politică.

În cercul electoral al Hermanului s'a făcut alegerea de deputat dietal în locul fostului deputat M. Maurer. Scirile din Brașov anunță, că s'a ales cu unanimitate actualul ministru de agricultură cont. Andreiu de Bethlen, și s'a și trimis o deputațiune la Budapesta.

Scirile ce sosesc din Sârbia sunt tot mai neli-nistitoare. În contra radicalilor s'au ridicat toate celelalte nuanțe politice. Regența însăși se fie împinsă a depărta pe radicalii dela putere. Comunicările din Belgrad anunță, că ex regele Milan persistă în atitudinea sa de până acuma și nu voescă să cedeze nimic din pretensiunile sale. Regența la stăruințele lui Milan intenționează a demisiona guvernul, apoi va demisiona, și ea și va lăsa pe Milan ca să rămână singur regent până-ce se va declara de maiorean fiul seu.

După-cum se vede și după-cum se putea prevedea, nota ce o a adresat regimul bulgar înaltei Porți a rămas erăși nebagată în seamă. Pôrta nu are intențiunea ca să se adreseze puterilor în afacerea bulgară, ca nu cumva să conturbe liniștea idilică de vară a diplomației europene. Puterile de altă parte încă nu se prea vîd aplicate a ascultă plângerile Bulgariei. Principele trăescă tot la Carlsbad, er în Bulgaria scirile oficiale anunță, că domnesc liniște. În zilele trecute se ventila cestiunea, că Grecia s'a vîdut ofensată prin nota bulgară în ceea-ce privește biserica din Macedonia și ar fi protestat la Pôrta. Aceste sciri însă s'au desmințit.

Guvernul republicii franceze a dobândit un nou succes strălucit. Camera deputaților a votat aprôpe cu unanimitate încredere regimului pentru politica referitoare la Tunis, er foile republicane sunt de tot mulțamite de acesta procedură a camerei. Partidele dau să înțelegă, că Francia în afacerile politice externe voescă să pășescă unanim. Ea a învîțat mult de când radicalii au purtat o campanie atât de dubioasă contra lui Gambetta în cestiunea egiptenă și contra lui Ferry pentru Tonking. Partidele au vîdut, că nu e practică a mai forma o astfelu de politică, carea micșorează numai vađa Franciei în afară.

În Anglia s'a fost ales o comisiune sub președența marchisului of Hartington, ca să elaboreze proiecte de reformă pe terenul administrațiunei armatei și marinei. Comisiunei i-a și succes și proiectele s'au și predat comisiunei de armată casei de jos, unde vor ajunge în curînd în desbatere.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”

Valea-Almașului, 23 Iunie, 1890. Domnule redactor: După o vîduvie mai bine de doi ani de zile a tractului nostru protopresbiteral al Ungurașului, devenit vacant prin decedarea protopresbiterului bine meritat Petru Rosca, astăzi ne vedem de cel mai apropiat moment de a și primi protopresbiteratul nostru erăși conducătorul seu natural.

Oglinda plugarilor

după
Fritz Möhrlein
prelucrată de
I. C.

XVI.

O adunare economică a țeranilor.

(Urmare.)

Finindu-și vorbitoriul prelegerea se făcu o mică pauză și președintele întrebă, că numai are cineva ceva de observat cu privire la cele dîse de dl vorbitoriu. Atunci se scôlă badea Găvrilă și dîce, că el ar avea să facă o observare, dar ceilalți țerani nu-i dădură pace, ci în batjocură strigau, că se și țînă gura, că ei știu bine, că el se face numai de ris, că și pe la ei vai de loc, o astfelu de purcedere din partea țeranilor numai bună nu se pôte numi, căci ei prin așa ceva în loc de a promová zelul de înaintare, numai îl împedecă, dôră nime nu vorbesce ca să se fâlăscă, ci ca să se învețe unul pre altul, și chiar și dela un om prost poți luă învățatură. Badea Găvrilă și-a pierdut totă voia, era desperat, și a fost gata să părăsescă adunarea. Însă dl președinte îl îmbărbăta, dîcînd că dînsul pune un deosebit preț pe observări, ba dîce că noi am vorbit destul acum

Din cerculariul convocătoriu publicat și în „Telegraful român” Ve este cunoscut domnule redactor, că pe 21 Iunie a. c. a fost convocat sinodul protopresbiteral electoral, fiind denumit de comisariu consistorial pentru conducerea acestui act P. O. D. protosincol Nicanor Frateșiu. O bucurie generală ne-a umplut inimile, când am cîtit acest cerculariu convocătoriu, dar special ne am bucurat vîdînd, că Preaven. Consistoriu s'a îndurat a ne trimite pentru conducerea acestui act pe unul dintre cei mai distinși membri ai sei.

Acest protopresbiterat fiind unul dintre punctele extreme ale arhidiecesei, abia ne mai putem aduce aminte de când nu am avut fericirea a înțîmîna în mijlocul nostru pe arhierul, sau fie și numai pe vre un membru din gremiul consistorial, deci cu atât suntem mai mîngăiați prin acesta dispozițiune părintescă.

Pătruși de bucurie pentru acesta părintescă dispozițiune, preoțimea tractuală și poporul, cu plăcere a folosit ocaziunea, ca ôspelui seu distins să-i facă o primire festivă, cum numai este posibilă după împregiurările nôstre.

La îndemnul bravului nostru preot Gavril Murășan din Jimborul-mare, — comuna primă de a nôstră prin care avé se trecă dl comisariu spre locul designat pentru alegere, — poporul a ridicat o pôrtă frumôsă triumfală de frunză de stejar, er în ziua sosirii dlui comisariu întrîga preoțime și învățătorime tractuală — cu prea neînsemnate excepțiuni — în frunte cu M. O. D. adm. prot Pavel Rosca, alături cu poporul din Jimbor și din împregiur, toți îmbrăcați sîrbătorește, asteptau sosirea vrednicului lor ôspe.

Încă cam pe la 11—12 ôre s'a întrunit preoțimea și poporul la locul destinat pentru întîmpinarea dlui comisariu, dar în cale — după cum ulterioare am auzit — a făcut o abatere prin comuna nôstră Tămășa, pentru de a cercetă pe veteranul paroch Ilie Rosca, unde a fost întîmpinat de acest vrednic preot, precum și de comitetul parochial și alți fruntași ai comunei.

Va fi fost cam pe la 2—3 ôre d. m., când dl comisariu însoțit de Preast. D. secretariu consistorial Dr. Remus Rosca, membru al sinodului protopresbiteral, între urări entusiastice de: „Se trăescă!” a intrat sub pôrtă triumfală.

Aci predându-i-se un frumos buchet de flori, în cuvinte alese a fost întîmpinat în numele protopresbiteratului prin dl adm. protopresbiteral, er din partea comunei bisericesci prin susnumitul brav paroch local. La ambele cuvîntări dl comisariu a răspuns în termeni aleși, mulțamind pentru cordiala și festiva întîmpinare.

Cu plăcere a folosit preoțimea nôstră tractuală acesta ocaziune pentru a adresa prin pîr. G. Murășan câteva cuvinte de binevenire și dlui secretariu consistorial Dr. R. Rosca, carele este născutul acestui protopresbiterat, și carele de curînd a fost promovât la acest post însemnat în biserica nôstră prin încrederea Escel. Sale Domnului arhieriscop și metropolit și a Preaven. Consistoriu, la care binevențare dl secretariu de asemenea a răspuns în termeni fôrte măgulitori.

Terminându-se astfel primirea, s'a pus în miscare conductul de călăreți, și cam la vre-o 14—15 trăsuri, și a petrecut pe dl comisariu până în Hida, de unde în ordine esemplară, — precum a decurs tot actul întîmpinării, s'a dus toți cătră casă.

Joi a fost ziua designată pentru alegere, și conform cerculariului convocătoriu mai întăiu s'a ținut

serviciul divin în biserica parochială din Hida, la care a luat parte afară de deputații sinodali un public numeros.

Serviciul divin l'a sêvșit P. O. D. comisariu consistorial asistat de adm. prot., de veteranii parochi: Irodion Labo din Tresnea și Ilie Roșca din Tămășa, și de preoții: Gavril Murășan din Jimborul mare și Nicolau Murășan din Baica. La finea santei liturgii P. O. D. comisariu luându-și un citat potrivit din s. scriptură, într'o cuvîntare eminentă arătă însemnătatea postului de protopresbiter, făcu o scurtă reprivire asupra activității mănose a repausatului protopresbiter în toate direcțiunile, și apoi ca drept urmare a atras atențiunea deputaților sinodali, ca să-i facă bine sîma la validitatea votului lor, fiind responsabili pentru acesta și înaintea ômenilor și și a lui Dđeu, dîndu și fie care votul liber și independent de ori-ce preocupățiune.

După terminarea s. liturgii și invocarea sîntului Duch, întrunindu se membrii sinodali în scôla confesională din loc, — localul destinat pentru efeptuirea alegerii, după ce dl comisariu prin o cuvîntare acornodată de nou accentuă însemnătatea actului, îndeplinindu se toate cele prescise de regulamentul pentru alegerea de protopresbiter, alegîndu-se de notariu parochul Nicolau Murășan, er de bărbați de încredere: par. Irodion Labo și dl Grațian Ciuca, s'a efeptuit însu și actul alegerii, a cărui rezultat a fost, că dintre 45 voturi date: concurentul Pavel Roșca a întrunit 32 voturi, er concurentul S. Ciuca 12; 1 ședulă a fost albă.

Înceindu se astfelu alegerea în cea mai bună ordine, P. O. D. comisariu prin o cuvîntare scurtă, a accentuat buna ordine cu care s'a îndeplinit acest act momentos, ceea ce și va țînă de datorință a o aduce și la cunoștința superiorilor nôstri bisericesci; mulțamind apoi pentru simpatice primire ce i-s'a făcut, a declarat *sinodul* de încheat.

La acesta cuvîntare adm. prot. Pavel Rosca în numele sinodului esprimă mulțamită dlui comisariu pentru înțelepța conducere a actului de alegere și pentru fatigiile prestate în interesul protopresbiteratului nostru, la ce întreg sinodul a erupt în frenetice și repetite urări de: „Să trăescă!”

Resultatul alegerii trebuie să uple de bucurie pe ori ce om nepreocupat, pentru-că alesul ca adm. prot. în decurs de doi ani de zile a dat dovești despre capacitatea sa, er zelul și devotamentul cătră oficiu, precum și purtarea sa plină de tact, i asigură simpatiile nôstre.

Astfel a decurs primul act de alegere de protopresbiter în tractul nostru, de când ne bucurăm de constituționalism în biserică, ce, nu se pôte negă, e împreunat cu multe formalități, dar cu toate acestea bucuros am prestat sacrificiile recerute, ce se pôte vedea și de acolo, că numai 2 membri au lipsit.

Asigur în fine pe dl comisariu consistorial, că cuvintele sale părintesci ce ni le-a adresat la diferite ocaziuni din acest incident, vor rămănea adînc gravate în inimile nôstre, și pôte fi sigur despre stima nôstră ce i-o păstrăm. *Un membru sinodal.*

Oena-Sibiului, 24 Iunie 1890 v. Domnule redactor! Cetînd notița ce a-ți binevoit a o luă în Nrul 66 despre incendiul întîmplat Luni la 18 l. c. în comuna nôstră Oena Sibiului, și notița din Nr. 67 despre catastrofa întîmplată Joi la 21 l. c. spre orientarea publicului îmi iau voia a descrie mai în detaiu despre acele întîmplări.

tîmplat ca și altor vorbitori, îi veni acuma aminte, că atunci lauda era cu mult mai mare. Acesta cale solitară îi da cea mai bună ocaziune spre a-și repeti vorbirea, și nôptea lină și ceriul plin de stele par a fi invitate să l'asculte. Și el ridicându și ochii spre stele, le ținea drept de membrii ai adunării de astăzi, și începî într'adevăr a-și repeti cuvîntarea completându o cu observațiunile uitate, și începî mai la totă propusețiunea a strigă cu o voce tare ca și dnii din adunare: „Domnii mei!” Intruaceea lunecă și cădî drept pe nas de și l'a tur-tit binisor. Ho! ho! strigă el, cugetam, că a picat o stea din ceriu, dar e numai o gaură, care a făcut o proprietariul locului ca să nu i calcăm holda.

Badea Găvrilă se freca la nas, își căuta bîta și pîlăria și și vede de drum, dîcîndu-și în sine, este adevărat că omul când merge și și ție ochii la picioare și nu la stele, chiar așa stă lucrul și cu vorbirea, când vorbim, vorbim ca să ne învățăm unul pe altul și nu vorbim numai ca să fim laudați. Tot nuste așa rîu, căci nu m'a vîdut nime, că de nu, ar avé lumea de cine ride mîne.

În ziua următoare întălmim pe badea Găvrilă cu nasul schilăvit în șură unde tae cu mașina pae pentru vite. Nasul lui era încă umflat, dar cu toate acestea nu și-a pierdut încă din glume, și istorisescă serviciului toate ce sau întîmplat în adunarea de eri.

(Va urmă.)

Poporul nostru de pe aici, usităză un proverb și dice:

„Când te plângi și împărtășești necazurile și suferințele și altora, ți se mai răsună dela inimă, durerile ți se mai alină și te mai ușurezi.”

Deci în speranță că și durerile noastre se vor mai alina, împărtășindu-le onoratului public cetitoriu. Ve rog dle redactor să binevoiți a da loc acestor șire în „Telegraful român”.

Luni la 18/30 Iunie după amăzi pre la 4 ore s'a escat un foc grozav în opidul nostru Ocna Sibiului în partea din sus de către Topârcea, care ajutat de vânt și uscăciune în o 1/2 de oră a lăsat 54 familii fără adăpost, fără nutreiment, și fără îmbrăcăminte.

Case, șuri, grajduri, cară, pluguri și alte re-cuise economice, grâu, cucuruz, mobile de casă și haine le-a prefăcut în cenușă.

Omenii pe aici, fiind mai toți plugari, și încă harnici, au fost duși dimpreună cu femeile la economie în câmp, parte la săpatul cucuruzului, care a cam întârziat, parte la arat, cosit și strinsul fânului, numai copii sub 12 ani și câte un om neputincios puteai vedea prin comună, astfel cei care au fost duși mai în depărtare la câmp au rămas numai cu albiturile de pe ei, er alții cari au fost mai în apropiere au alergat și mântuit câte ceva din flăcările focului. Îți era mai mare mila și compătimirea să i vezi pre bieții oameni luptându-se prin foc și plângend pe strade, vedându-se rămași numai cu ce a fost pe ei.

Nenorociri în vieți omenesci, după cum se vorbea că ar fi ars o femeie bătrână și 2 copii, nu s'a întâmplat, căci au fost mântuiți de o mână creștinească, au ars însă 12 viței micuți.

Pompierii au sosit cam târziu și atunci nu au putut străbate pe stradă, căci ardea de amândouă părțile, focul altcum se putea localiza la o casă de piatră și sură acoperită cu țigle.

Între cei păgubiți prin foc numai vre o 5—6 au fost neasigurați, ceilalți au avut — deși nu toate — cel puțin casele și supraedificate economice asigurate pre la diferite bănci, cei mai mulți la „Transilvania” și anume 24.

Una însă ar fi de dorit în privința asiguraților. Unele bănci de asigurare trimit agenți ambulanți, cari sau înșală poporul, sau înșală banca, căci umblând din comună în comună spune poporului, că are de a plăti o sumă, fresce mai mică, când colo vine dela banca altă sumă de plăti pe deoșă, și omul se lasă de asigurare, sau apoi îndemna pe oameni a-și asigura edificiile cu un preț ce poate în realitate nu sunt vrednice, fresce că respectivul agent este interesat să fie prețuită cât de sus, căci el și trage % după sumă, și după ce au ars vin comisiuni, prețuesc și plătesc câte numai pe jumătate. Ar fi consult, ca respectivele bănci se aibă agenți în comună și la asigurare să iasă în fața locului cu 2 sau 3 oameni experți, cari să prețuescă după știință, sau din partea comunei politice se iasă o comisiune, care să prețuescă înainte, er nu după-ace a ars; totdeodată ar fi de dorit, ca băncile de asigurare să ajute reuniunile de pompieri, apoi comuna noastră Ocna, care se ține a fi oraș, care întreține magistrat regulat, judecătoreie cercuală, acum și notariat public încă nici până aci nu are o reuniune de pompieri, cum s'ar cere.

Nu a fost însă destul cu focul dela 18/30 Iunie, ci Joi la 21 l. c. pe la 2 ore p. m. a fost o tempestate grozavă ne mai pomenită prin părțile acestea. S'a slobozit o furtună cu rumpere de nor din partea de către Șura mică și delul Sibiului, pe hotarul unde avem sâmănat cucuruzul, așa că parte l'a bătut și sfărțicat grindina, parte l'a rupt, culcat la pământ și înoroiit încă abia se mai cunosc.

Asemenea tempestate a fost Joi spre Vineri noaptea și Vineri la 22 l. c. pe la 12 ore ziua. Apa Visa, care altcum în timp secetos e foarte mică, a eșit din alvia sa, a esundat luncile, a dus cu sine fânuri, grâne și altele, ce iau stat în cale, holdele, erburile le-a bătut la pământ, încât nu mai e speranță că se vor ridica. Suntem foarte îngrijați, căci precum ne așteptam la o recoltă bogată în anul acesta, așa ni s'a nimicit într'un minut totă speranța, pare că mânia lui Dumnezeu s'a pornit asupra noastră. Vom vedea ce arătări de relaxare de dare se vor face din partea oficialilor dela magistrat la inspectoratul de dare.

În sus ne amenință focul, în jos ne amenință apa, căci în Ocna partea din jos către podul dela calea ferată, casele stau în apă, Ocenele părăsite sau umplut de ape, Ocna cea mare părăsită s'a umplut mai până sus, încât a scos la lumină 6 cadavre de oameni aruncați acolo în bătaia dela 4 Februarie 1849, cari s'au conservat așa de întregi, încât un domn din Sibiu și a cunoscut pe fratele seu.

Astăzi după amăzi la 4 ore se vor înmormânta de nou cadavrele scose din partea conaționalilor aproape de aceeași ocnă părăsită, unde își au și monumentul.

Celelalte ocnișore părăsite mai mici încă sunt pline cu apă și se scot tot mereu cadavre de oameni și animale precum și multe lemne, pământul în jurul lor se surpă încât e periculos a umbla pe acolo chiar și drumurile și mina de sare, unde se lucră sunt amenințate.

(Va urmă.)

Individualitatea în educațiune.

II.

(Urmare.)

Nu mai puțin adevărat este și aceea, că caracterul individual, cu deosebire aceea parte a lui, care își are baza în organismul fizic și care e cunoscută în pedagogie sub numirea de talent înăscut, față cu cel câștigat și care își are baza în condițiunile vieții, sub cari se dezvoltă individul, nu se poate suprima prin nici o forță omenescă. Ori-șice încercare în direcțiunea acesta rămâne zadarnică, deoarece „naturem expellat furca, tamen usque recurret.” De altă parte chiar și societatea are cel mai mare interes, ca să nu se oprească predilecțiunile individuale în fitorii sei membrii, de ore-ce în individualitate își are baza talentul. Acesta este izvorul puterii lor spirituale, cu care odată în chiemările, ce și le vor alege, vor pute să muncască cu rezultat pentru binele societății. Numai atunci când societatea va fi știut să distribue ocupațiunile vieții omenesci după aptecările individuale, va pute să ia cultura omenescă acel sbor puternic, care se o înalte către scopurile ideale ale omenimei. Atunci și numai atunci se va apropiă omenimea de perfecțiunea către carea de vécuri țintesc. Prin urmare nu poate fi vorba de o înăspire a luptei, ci de o aplanare, care se corăspundă atât scopului educațiunii, cât și individualității.

În școlile, cari au menițiunea de a da o cultură generală individualitatea nu poate să determine învățământul, ci ea aici are să se plece înaintea scopului educațiunii, singurul hotărâtor; rămâne și pentru densa teren de ajuns în așa numitele școle de specialitate. Dacă ar voi și educațiunea să favorizeze cu plan dezvoltarea individualității, prin acesta ar înăspri prea tare relațiunea dintre om și om și ar produce tot numai unilateralități. Va fi însă foarte greșită aceea educațiune, care ar încerca, ca Basedow, să niveleze deosebirile puse chiar de natură. Nu-i este permis educatorului să facă cosmopoliti din elevii lui încredințați, decât dora în privința etică. De asemenea trebuiesc lăsată neatinșată naționalitatea și confesiunea și acela, care tinde să facă forță spiritului în privința acesta, comite unul din cele mai neiertate păcate pedagogice. Simțul național trebuiesc nutrit, chiar fiind că formeză o parte din individualitate. Și atunci se comite una din cele mai cardinale erori pedagogice, când limba maternă este delăturată prin o limbă străină, cum se făcea în școlile latine din evul de mijloc și cum se practică și astăzi în statele poliglote, cari mănate de spiriul timpului tind cu ori-ce preț la unitate națională, fără de a-și trage sēma, că prin acesta comit un mare păcat cultural.*

Totă educațiunea, dacă e ca să potă realiza succesele dorite, are să se bazeze pe individualitate, să începe cultura sa la cunoștințele, simțimintele, dorințele, voințele, cari constituiesc individualitatea elevului, parte adăugând la acestea altele nouă, parte îndreptând, ceea-ce e de îndreptat și dând spiritului acelaia o constituțiune bineorganizată. Alt-cum lucră fără basă și în spiritul elevului se formeză două deosebite, ce nu se spriginesc. Prin acesta este vătămă personalitatea, care își are baza numai în un cerc de gândire bine organizat. Personalitatea fiind atacată prin acesta este stărbuit caracterul moral religios, scopul suprem al educațiunii. Din cele de mai sus vedem deci, că educațiunea numai atunci potă să nu ajungă scopul seu, când va cruța cât mai e posibil individualitatea și în ori și ce întocmiri ale ei, în ori și ce împregiurări va trebui să țină cont de individualitatea elevului. Ce e drept, individualități sunt atât de multe, cât de mulți sunt și indiviții, și între proplemele educatorului una din cele mai dificile este a cruța întru toate individualitatea.

Cu cercetările de până aci am fi ajuns la pragul unei noue probleme adevă: a desfășură consecuențele practice, pe cari și le-a tras și și trebuie să și le tragă educațiunea din deosebirile arătate. Una din cele mai evidente consecuențe practice este întemeierea și susținerea de școle separate pentru acele individualități, la cari este de tot evidentă deosebirea și a căror creștere comună numai dăunată ar pute să fie atât din punctul de vedere propriu, cât și din punctul de vedere al societății omenesci.

Pe baza acestui principiu se întemeiază înființarea de școle pentru fete și băieți, a căror deosebire a fost negată în sēmă în timpul trecut și astăzi în mare parte e neconsiderată. Unii pedagogi susțin chiar, că această deosebire în modul de cultivare a acelor două secse, nu ar fi nececară întru atâtă pentru clasele inferioare ale poporului dela țară, cât mai vortos pentru clasele superioare și dela oraș. Nu credem, că această părere se potă validă atunci, când distincțiunea e reclamată chiar prin unul din cei mai puternici factori a educațiunii, prin individualitate. Tot conform principiului amintit sunt înființate și școlile populare, școlile civile, gimnaziile și școlile reale, în cari au să primescă

* Ziller Grundlegung p. 496. Dr. Kiss Áron és Dr. Öreg János Nevelés és Oktatás p. 5.

educațiune și instrucțiune elevi din clase sociale deosebite. S'ar păre că acest mod de vedere ar voi să spriginască castele sociale de odinoră ale Indienilor, Egiptenilor, Grecilor Romanilor, și a evului de mijloc, dar nu este așa, fiind-că a respectă individualitățile nu e identic cu a separă societatea în caste, precum a separat-o spiritul despotice din timpurile trecute.

În toate școlile amintite are să se dea o cultură generală, însă în cuantitate și formă diferită, conform cu esigențele vieții practice, cari altcum sunt la poporul de rând, altcum la clasa de mijloc, și er altcum sunt la clasa inteligentă. Dacă nu vei ține cont de aceste cerințe, atunci cum vei pute să realizezi cu mijlocele educative aceea, ce trebuie să realizezi? Aici zace punctul de gravitațiune a acestei cestiuni.

(Va urmă.)

Varietăți.

* (Alegere de protopresbiter în Cluș.) Din Cluș ni se scrie: Alegerea de protopresbiter al tractului Clușului s'a efectuit Luni la 25 Iunie a. c.

Comisariul consistorial, P. O. D. Moise Lazar, încredințat cu conducerea actului electoral și a lucrărilor pregătitoare a sosit în mijlocul nostru încă în ziua premergătoare a alegerii și a condus ședința comitetului ppresbiteral, în care conform regulamentulului pentru alegerile de protopresbiter s'a stabilit lista candidaților pentru postul de protopresbiter al tractului nostru.

Luni la 9 ore a. m. membrii sinodului electoral s'au prezentat în biserica noastră, unde s'a săvârșit sânta liturgie cu invocarea sfântului duch de către P. O. D. asesor consistorial Moise Lazar, cu asistența a doi preoți din tract.

La 11 ore comisariul consistorial a deschis sinodul prin un discurs acomodat, arătând asupra importanței acestui act și sfătuind pre alegători a avé în vedere numai calificațiunea și meritele ace-luia, pentru care și vor da voturile.

După aceste s'a urmat la constituirea biroului și la verificarea membrilor aleși ad hoc pentru sinodul electoral înmulțit. Comitetul protopresbiteral a candidat pe cei doi concurenți și anume pe dl Petru Rosca ppresbiter al tractului Turdei și pe Tulu Roșescu, actual administrator al acestui tract protopresbiteral.

Alegerea s'a întâmplat prin votare secretă și a avut drept rezultat: Tulu Roșescu a întrunit 55 voturi, er 11 bile au fost albe.

* (Sciri militare.) Baronul Bauer, ministrul comun de resbel după concediul de opt săptămâni se va retrage din oficiu, cel l'părtă. De urmăș al seu pare a fi sau bar. Fejérváry, ministrul honveimei, sau gen. bar. König.

Comandantul Pejacsevich din Budapesta a murit de apoplexie.

* (Afacerea Farkas.) Afacerea în procesul loteriei cu Farkas se complică tot mai tare. S'a dispus ca să se trimetă capsulele la Budapesta, ca să se constate, dacă în adevăr unele au fost mai negre. Precum vin scirile, 10 din capsule au dispărut fără urmă.

* (Grindina.) Ploile urmate după dila cele căldurose și cari au fost împreunate cu tempestăți și grindină au pustiit hotarele multor comune din Ardel, căusând astfel pagube enorme. Așa în 3 și 4 Iuliu n. au fost devastate hotarele comunelor: Sintieu, Babuț, Cristur, Asciuleu-mare din cott. Cojocna; Sinterég, Panticeu din comitt. Soln. Dobăca; Bretea Vâlcele cott. Hunedorei; Grebenișul de câmpie, Șeulie, Pogăceaua cott. Turda arieș.

Mai mari pagube a pricinuit grindina în Câmpia, unde începând dela M. Ludoș a trecut în-colo spre Câmpia, căusând astfel pagube enorme în cele mai multe comune, er pe alocurea nimicind totul. Etă, după scirile de până acum, seria comunelor devastate de grindină dela 4 Iuliu: Sângeru, Tăureni, Zau, Șeulia, Bandu, Miheșu, Balda, Șermașu, Șermășel, Budăi, Ormeniș, Căpuș, Culpiu, Șiopter, Cuesdiu, Frata, Sângeorgiu, Dâmbu, Tritu etc. Din comitatul Turdei: Turda, Ghiriș Agărbiciu, Cianul mare, Tritul inferior și Banabic, apoi Aiud, Teiuș, Beșineu, Șamșud, Bucerdea, Stremțu. Afară de acestea: Tergu-Murșului, Reghin, apoi Subpădure, Micăsasa etc. Asemenea se telegrafiază, că au fost bătute de grindină vre-o 10 comune din comitt. Ciucului.

* (Soldații din Anglia.) În privința disciplinei soldaților englesi se telegrafiază din Londra următoarele: Soldații batalionului al doilea al grenadierilor gardei au refusat de a ascultă de semnalul trâmbeiei, care îi chiea să se adune închidându-se în odăile căsarmei. Din cauza acesta nu s'a putut face inspecțiunea. Soldații se înfățișară mai târziu înaintea colonelului, care le-a făcut observări și imputări din cauza purtării lor. Vorbirea colonelului soldații au primit-o cu șuerături și fluerături. Se dice, că regimentul va fi strămutat din Londra la vre-un serviciu înafară.

Raport general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna.”

(Urmare.)

B. In special.

Aprețind activitatea societății mai în special, aceea o putem împărți în literară și administrativă.

a) Afaceri literare:

Societatea ca corporațiune literară a discutat asupra alor 15 lucrări literare elaborate de diferiți membri ordinari ai societății. După conținut 3 au fost din sfera teologiei, 3 de cuprins pedagogic, 2 de cuprins literar, 4 de cuprins poetic și 3 de cuprins diferit. Cele de cuprins poetic au fost 2 novele, 1 din genul poeziei lirice, 1 din genul poeziei didactice.

Tote aceste lucrări au fost însoțite de criticile comitetului, erau unele din ele au fost criticate și de membrii societății. În urma observărilor critice 12 au fost admise, erau 3 s'au respins. Cele primite au fost induse în foia „Musa”, din care a apărut 11 Nri.

Criticele împreună cu manuscrisele originale ale operatelor se păstrează în arhivul societății.

Activitatea societății pe acest teren se poate numi satisfăcătoare. În general putem observa, că tractatele induse în foia „Musa” au fost tractate cu destulă pătrundere, diligență și îngrijire.

Numărul operatelor este același ca și în anul trecut, cu toate că numărul membrilor a fost mai mic.

b) Afacerile administrative interne, ce s'au pertractat în decursul acestui an sunt de importanță mai secundară. Ca cele mai remarcabile amintim: 1). Facerea inventariului despre întreaga avere a societății, dară încă nu s'a putut termina. Cu deosebire a întâmpinat comisiunea însărcinată cu compunerea lui greutate în aflarea prețului diferitelor cărți

din bibliotecă. 2). Regularea bibliotecii, arhivei și preste tot îngrijirea de bunăstarea întregii avari.

2. Activitatea comitetului.

Comitetul și-a început activitatea sa îndată după constituire, alegându-și în prima sa ședință ținută la 21 Septembrie de notariu și referent pe membrul Mateiu Folea cl. curs. III. A ținut în decursul anului 29, ședințe dintre cari 23 ordinare și 5 estra-ordinare, 24 au fost conduse de președintele ordinariu Elie Cristea, erau 4 în absența președintelui ordinariu s'au ținut sub conducerea membrului I. Baptist Boiu cleric c. III.

În aceste ședințe s'au adus 229 concluse parte în afaceri literare, parte în afaceri administrative, cari toate s'au executat. Unele cădând în competența sa le a executat deadreptul comitetul, erau altele au fost promovate la societate spre competență afaceri.

Operate s'au prezentat la comitet în decursul activității sale 16: 4 cu mențiunea de a se ceti cu ocaziunea festivității publice, erau celelalte pentru a fi induse în foia „Musa”. Din aceste 14 au fost censurate de comitet prin comisiuni esmise din sinul său și pe baza criticelor făcute, 2 tractate s'au admis pentru a fi cetite la ședința publică, 11 au fost primite pentru a fi induse în foia „Musa”, 1 s'a respins, era una s'a retras înainte de a fi debătut în comitet. Dintre toate operatele numai unul fu declarat de necondiționat admisibil.

Declamațiuni s'au insinuat la comitet 11.

Ca afaceri administrative interne amintim:

a) alegerea alor 2 comisiuni permanente. Una controlătoare, care a purtat controla necesară, ca funcționarii societății să-și împlinescă cu esactitate agendele, ce cad în resortul lor; una bibliografică, care urmărind bibliografia a făcut în 2 rânduri propuneri de a se procura pe sâma bibliotecii mai multe opuri. Amintim la locul acesta, că comitetul

și au îndreptat în anul acesta atențiunea mai ales asupra prevederii bibliotecii cu unele opuri însemnate din sfera teologiei;

b) îngrijirea de a se îmbogăți sala de lectură cu unele jurnale abonate sau cerute gratuit;

c) instruirea oficianților întru împlinirea agen delor;

d) luarea măsurilor de lipsă pentru desdănuirea pagubelor căsunate avari societății.

În fine comitetul, ca organ executiv al societății n'a întreprins a veghea continuu asupra mersului regulat al afacerilor societății, făcând aceleia propunerile de lipsă întru promovarea intereselor ei și întreprinzând pașii necesari pentru îndeplinirea esactă a concluserilor aduse.

II. Averele societății cu finea anului.

A. Biblioteca.

1. Cărțile: La începutul anului biblioteca număra 1623 opuri în 1738 volume, 308 fascicule. În decursul anului s'a înmulțit cu 59 opuri în 64 volume și 17 fascicule. Prin urmare cu finea anului 1889/90 biblioteca constă din 1682 opuri în 1802 volume și 325 fascicule.

Biblioteca patristică, care se administrează separat, cuprinde 45 autori (sfinți părinți) în 59 volume, 39 fascicule. Adăugând aceste la cele de mai sus rezultă un număr de 1727 opuri în 1861 volume și 364 fascicule.

Crescământul arătat a rezultat parte din donațiuni, parte din procurări pe banii societății, parte din compactarea și înregistrarea unor jurnale.

(Va urma.)

Loteria.

Mercuri în 9 Iuliu 1890.

Brünn: 74 51 8 27 15

Nr. 369. [363] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la școlile din comunele mai jos însemnate, aflătoare în tractul protopresbiterial gr. or. al Mercurei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Apoldul inferior. Un post salarizat cu 300 fl., cuartir natural foarte comod: două odăi, o cămară și pivniță și 2 stângini de lemne de foc, și două posturi cu salariu de câte 200 fl.

2. Rod. Un post de învățătoriu cu salariu de 300 fl.

3. Apoldul superior. Un post de învățătoriu cu salariu de 250 fl., plătiți în rate trei-lunare, în mod decursiv, cuartir natural foarte comod în edificiul școlii, 5 stângini de lemne de foc, din care e a se încălzi și sala de învățământ. Pe lângă celelalte datorințe impuse de legile școlare în vigore învățătorul e obligat în Dumineci și sărbători a ține strană în biserică.

4. Reci. Un post cu salariu de 200 fl., cuartir natural și lemne de foc.

5. Dobârca. Un post cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne.

6. Tău. Un post cu salariu de 200 fl., cuartir natural frumos în noul edificiu școlar.

Mercurea, la 12 Iunie, 1890.

Dela oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Mercurei, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

I. Droc, protopresb.

Nr. 123 [365] 3—3

CONCURS.

Pentru stipendii la internatul împreunat cu școala civilă superioară de fete a Asociațiunii transilvane.

Adunarea generală din 28 Martiu 1890 a acționarilor institutului de credit și economii „Albina” a binevoit a vota și pentru anul școlastic 1890/91 o sumă de 500 fl. cu destinațiune, ca din aceea să se înființeze 10 stipendii de câte 50 fl. pentru acele eleve aședate în internatul Asociațiunii, ai căror părinți vor documenta, că din împrejurări familiare sau economice au lipsă de oșei-care ajutoriu la educațiunea fiicelor.

Aceea dotațiune generosă primită fiind de către comitet împreună cu alte 500 fl., asemnate deadreptul spre

acoperirea trebuințelor școlii civile de fete, pentru conferirea acelor stipendii se publică prin această concurs cu termen fics până la 10 August st. n. 1890 pe lângă următoarele condițiuni:

1. Carte de botez în original sau în copie legalizată.

2. Testimoniu școlastic de pe semestrul II al anului școlastic 1889/90.

3. Atestat despre numărul pruncilor, condițiunea, starea materială a părinților.

Cererile intrașe după termenul prefapt mai în sus nu vor pute fi considerate.

Dela comitetul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiu în 1 Iuliu, 1890.

G. Barițiu, Dr. I. Crișian,
preș. secretariu II.

Nr. 107. [364] 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător pentru lucrul de mână femeesc, desemnul liniar și din mână liberă după metoda mai nouă probat și adoptat în institutule corăspunzătoare publice, musica vocală și caligrafia la școala civilă de fete cu internat a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, pentru ocuparea acestuia se escrie concurs cu termenul până la 31 Iuliu n. anul curent.

Doritoare de a ocupa acest post au să prezente următoarele documente:

a) atestat de botez;

b) document, că posed pe deplin dexteritatea recerută la predarea obiectelor numite mai sus;

c) o adeverință autentică în scris despre toate studiile pregătitoare pentru această profesiune și despre ocupațiunea de până acum;

d) fiind limba română limba de propunere, să dovedească, că posed deplin această limbă în vorbire și scriere așa încât să fie în stare de a da elevelor toate explicațiunile necesare în limba maternă în toate trei ramurile acestei profesiuni cu terminii adoptați în cele mai bune școle profesionale românesce, pe unde se află de acelea.

Cu postul, ce este a se ocupa, sunt împreunate următoarele emolumente:

a) salariu anual de 240 fl.

b) întreaga întreținere în internat (cuartir, spălat, vipt etc.).

Se vor preferi concurentele, cari vor dovedi, că sunt în stare să instrueze și în gimnastică. Pentru prevederea gimnastice, aleasă va primi o remunerațiune separată.

Funcțiunea în anul dintău va fi provisorie, după care aplicare poate se devină definitivă în condițiunile prevăzute atât în legea statului cât și în statutele și regulamentele internatului.

Renunțarea la această funcțiune sau demisiunea eventuală are termen de trei luni.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu la 23 Iunie, 1890.

G. Barițiu, Dr. I. Crișian,
președinte secretariu II.

Nr. 374. [367] 3—3

EDICT.

George Dobrin din Bucium, comitatul Făgărașului, gr. cat. fost domiciat în Satulung (Săcele), carele a părăsit cu necredință de 7½ ani pe legiuita sa soție Paraschiva I. Muntean din Satulung, biserica Sf. Arhangeli, gr. or., și pribegesc în lume fără de a se scîi locul ubicațiunii lui și dacă mai trăește, este prin această citat, ca în termen de șese luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul for matrimonial, căci la din contră se va pertractă și decide procesul divorțial intentat de soția sa în contra dănsului, și în absența lui.

Brașov, 4 Iunie, 1890.

Scaunul protopresbiterial gr. orient. al tractului I al Brașovului, ca for matrimonial de instanța I-mă.

Ioan Petric,
protopresb. ca administrator

Nr. 347. [367] 3—3

Citațiune edictală.

Constantin Stanciu din Paloș, protopresbiterial Cohalmului, care de cinci ani trecuți a părăsit cu necredință pe legiuita lui muiere Maria Lungu tot din Paloș, fără a se scîi până adîi locul aflării lui, se citează, ca în termen de șese luni de zile dela prima publicare a acestui edict în foia „Telegraful Român” să se prezenteze sau în persoană sau prin vre un plenipotențiat înainte subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul

divorțial urdit se va decide și în absența lui.

Cohalm, 1 Iunie, 1890.

Scaunul protopresbiterial gr. răsăritean al Cohalmului, ca for matrimonial de prima instanță.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 372. [365] 3—3

EDICT.

Nicolae Chiverariu din Brașovul-vechiu, gr. or., carele a părăsit cu necredință pe soția sa legiuită Maria n. Cherariu din Brașovul vechiu de 13 ani trecuți și pribegesc prin lume, fără de a se scîi locul ubicațiunii lui, și dacă mai trăește, este prin această citat, ca în termen de șese luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul for matrimonial, căci la din contră se va pertractă și decide procesul matrimonial, intentat în contra lui din partea soției, și în absența lui.

Brașov, 4 Iunie, 1890.

Forul matrimonial de instanța I din tractul protopresbiterial al Brașovului I.

Ioan Petric,
adm. protopresb.

Nr. 13 comit. par. (368) 3—3

Anunț.

Zidirea turnului bisericeii gr. orient. din parohia Slimnic (protopresbiterial Sibiuului) se dă în întreprindere pe calea licitațiunii minuende, care se va ține la **8/20 Iuliu a. c.** în fața locului în localul oficiului parohial, pe lângă suma preliminară de **1679 fl. 40 cr.** Dela întreprindători se recere ca în ante de începerea licitațiunii să depună un vadiu de 10% în numerariu sau în hârtii de valoare. Planul de zidire, preliminarul de spese și condițiunile de licitațiune se pot vedea până la ziua de licitațiune la oficiul parohial din loc, de unde se pot primi și informațiuni mai de aproape.

Slimnic, la 17 Iunie v. 1890.

Comitetul parohial gr. or.

Clemente Nicula, Vasiliu Henteș,
paroh și președ. comit. notariu.